

raadet, og at der saa mellem den højtærede Minister og hans nærmeste Embedsmand i denne Sag, Fængselsdirektøren, blev indledet en Forhandling om Forholdene i Horsens Straffeanstalt. Thi hvis jeg har Ret i, at den højtærede Minister og Staten vil komme til at betale mere for at have en 9 Timers Arbejdsdag i Horsens Straffeanstalt, gaar jeg ud fra, den højtærede Justitsminister dog er en saa fornuftig Mand, at han saa ikke vil opretholde de 9 Timer. Derfor vil jeg forespørge Ministeren, om det ikke var en praktisk Maade at faa hele den Sag afgjort paa, at den kom hen, hvor den naturligt hører hjemme, kom til Lønningsraadet, og at der mellem det og Fængselsdirektøren, eventuelt Fangevogternes Organisation, fandt en Forhandling Sted om denne Ordning. Jeg tror, at Forholdene er utaalelige, som de nu er i Horsens Straffeanstalt. Som det er nu, jages Betjentene af Sted i Galop mellem alle Etager, fra det ene Fangehul til det andet, og forleden var der en Tugthusfange, der raabte efter en Betjent, der kom ned: Naa da, nu faar vi nok en ny Mand, det er Nr. 17 i Dag. Ja, ærede Forsamling, det, at der i Løbet af en Dag kommer 17 Betjente paa samme Afdeling til at passe paa Fangerne, frembringer — det kan den højtærede Minister være forvisset om — en Konfusion, som hverken er til Gavn for Straffeanstalten i sin Helhed, men i Særdeleshed heller ikke til Forbrydernes Forbedring.

**Landbrugsministeren** (*Madsen-Mygdal*): Jeg ønsker at gøre en Bemærkning til de Udtalelser af saglig Art, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremsatte. Det ærede Medlem vilde ikke anerkende de procentmæssige Angivelser af Antallet af arbejdsløse, som vilde beskyttes ved den mest yderliggaaende Beskyttelse her i Landet, som jeg havde anført. Jeg anførte, at hvis man ikke tog Hensyn til den store Faggruppe Smede- og Maskinarbejdernes Forbund, vilde det dreje sig om ca. 10 pCt. af de arbejdsløse, men hvis man tog denne Gruppe med, kom man op paa ca. 25 pCt. Nu hævder det ærede Medlem, at naar han gaar Listen igennem og ser paa den med sine Øjne, vil han kunne tage Grupper ud, som repræsenterer ca. 60 pCt. af de arbejdsløse. Det synes altsaa, at det sete her afhænger af Øjnene, der ser. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem allerede i det, han her nævnte, gav Anvisning paa, at han medtager i sin Be-

tragtning Fag, som aldeles ikke kan beskyttes. Nu lader det sig ikke gøre fra denne Plads at gaa en saadan Liste igennem og foretage de Beregninger, som i saa Henseende maa foretages. Men jeg maa sige, at naar det ærede Medlem hævdede, at 60 pCt. kunde beskyttes ved Importregulering, er dette Tal fuldkommen hen i Vejret. Jeg tør ikke angive, at det er nøjagtigt 25 pCt., naar vi tager Smede og Maskinarbejdernes Forbund med, for saa nøjagtigt kan noget saadant ikke angives. Men jeg tør bestemt hævde, at det er langt den mindste Part af de arbejdsløse, der kunde skaffes Arbejde gennem Importreguleringen. Der er jo nemlig af arbejdsløse en Mængde Grupper, som er aldeles upåvirkelige af det, vi kan foretage os med Hensyn til vor Handel og Omsætning med Udlandet: Arbejdere ved Landbrug og Mejeribrug, Bagere og Konditorer, Slagtere og Slagteriarbejdere, Skræddere, Syersker.... (*Stemmer: Ikke Skræddere! Heller ikke Syersker!*).... Jeg siger Skræddere og Syersker.... (*En Stemme: Men vi siger nej!*).... Ja, De kan gerne sige nej, men jeg tror alligevel, at naar De overvejer og undersøger Sagen, vil De give mig Ret i, hvad jeg her siger. Jeg fortsætter: Jord- og Betonarbejdere, Telefon- og Telegrafarbejdere, Brolæggere, Murer-svende, Murerarbejdsmænd, Stukkatorer, Hus-tømrere, Skibstømrere, Snedkere, Billedskærere, Glarmestre. Det ærede Medlem vilde jo ikke have Sadelmagere og Tapetsere med, men det er kun en meget ringe Part af dem, der vilde kunne beskyttes, selv om man nedlagde Forbud mod alt, hvad der hedder Indførsel her til Landet af Møbler. Og jeg kunde nævne en hel Række andre Grupper, men jeg tør ikke fortsætte med disse forskellige Lister, jeg skal blot nævne, at af Toldbods- og Havnearbejdere gaar i Øjeblikket ikke mindre end 1763 ledige. Jeg tror ikke, at den Slags Foranstaltninger just vilde bidrage til at sætte flere af disse i Arbejde, hvis vi standsede vor Vareomsætning med Udlandet. Thi skulde vi gaa til Foranstaltninger i denne Henseende, saa vilde det betyde, at vi skærer af og siger: Ikke Tale om, at der til dette Land maa indføres noget! — hvis det skulde hjælpe saadan, at det skulde kunne skaffe disse mange arbejdsløse i Arbejde. Hvad noget saadant vilde komme til at betyde for vor Eksport og vor Vareomsætning med Udlandet, det mener jeg, vi har drøftet tilstrækkeligt, og det skal jeg ikke nu kunne ind paa her. Men det afgørende — hvad enten